

SE HER!

MEMLEMSBLAD FOR DE DØVES FORENING, SVEN BRUNS GT. 7, OSLO

1965 JUNI

Til leserne!

Dette blir det siste nummer før ferien. Hva tid neste nummer kommer ut, beror på dere selv. Sender dere stoff til meg i slutten av august er det godt mulig SE HER kommer ut i begynnelsen av september.

Siste møte før ferien blir tirsdag 22. juni, den kvelden skal vi ha kaffe-slabberas og ellers kose oss.

Første møte etter ferien blir fredag 6. august. Her vil jeg minne dere om at vårt ordinære årsmøte vedtok at møtedagene heretter skal være tirsdag og fredag..

Søndag 27. juni samles vi på feriehjemmet Skaug. Pensjonistene og de uføre er innbudt, det blir en enkel servering, hva den består i vet ikke jeg, men noen gode smørbrød blir det sikkert.

Og til dere bileiere: VÆR SÅ SNILL Å HENLEGG SØNDAGSTUREN TIL SKAUG DEN DAGEN !!! Det er mange pensjonister som er dårlig til bens og som kanskje sjelden eller aldri kommer ut i frisk luft. Meld deg til Harold Nilsen og få tildelt en av dem som passasjer. Hent dem ved hjemmet sitt, kjør dem til Skaug og lever dem pent hjem igjen om kvelden. Vi trenger sikkert 8-10 biler.

Til dere som hadde tenkt å reise utover lørdag 26: Av hensyn til komiteens arbeide, ber vi dere ikke reise på lørdag, men ta båten klokka ni søndag morgen.

Pastor Evjen Olsen holder gudstjeneste på Skaug klokka 11. Derfor henstiller jeg til dere alle å ta ni-båten.

I dagene 26. til 30. juli holdes den 10. Nordiske døv kongress i Bergen. Jeg tror at det skal bli meget å lære fra møtedagene, og jeg anbefaler dere som er interessert i forenings- og forbundsarbeide å overvære møtene.

Innmeldingsfristen var riktignok 20. juni, men forhåpentlig er komiteen i Bergen mottakelig for etternølere, til la oss si 25. juni. For jeg regner med at SE HER kommer ut mellom 20. og 22. juni.

Så vil jeg ønske dere alle en god ferie og god sommer.

Vel møtt 6. august til ny dyst utover høsten og vinteren.

Vi har mange arbeidsoppgaver foran oss.

Med vennlig hilsen fra

REDAKTØREN

I forrige nummer av SE HER fortalte lotterisjefen Harry Landén om dette lotteriet. Hvis hvert eneste medlem av vår forening solgte 2 loddbøker hver, ville vi komme opp i den enseelige sum av 730 loddbøker. Om bare våre 365 medlemmer gikk aktivt inn for loddosalget!!

Foran meg har jeg "Budstikka" (Bergen døveforenings medlemsblad). En oversikt pr 11. mai viser følgende:

1. Steinar Hestad	solgt 90 bøker
2. Otto Eide	" 37 "
3. Harry Stene	" 25 "
4. Ragnhild Wefring	" 25 "

o.s.v. Bevares så flinke selgere Bergen døveforening ha! Hvor står vi her i Oslo? Såvidt jeg husker fortalte Landén at Gunnar Vatn hadde rekvirert 50 bøker. Nå skal det bli spennende å høre fra Landén før dette nummer blir utdelt, hvem av våre medlemmer har vært flinkest til å selge lodder. Kanskje det vil stimulere loddselgerne til å gjøre sitt beste når oversikten viser at den og den har solgt så og så mange loddbøker..

Hatten av for de medlemmer som har pågangsmot og ikke gir opp.

Nå går jeg hele 32 år tilbake i tiden. Da var det også lodd-salg, men i vår forenings regi. Da gjalt inntekten av lodd-salget kjøp av feriehjem. Hver rull (ikke bok) var på 100 lodd á 10 øre. Selgeren hadde i likhet med nå, 10 % av salget. Altså for hver rull, tjente selgeren kr. 1,- ei krone. På den tid var det stor arbeidsløshet, omkring 12000 arbeidsløse bare i Oslo. Jeg tenkte som så at en rull skulle det vel ikke være noen heksekunst å få solgt, men jomen sa jeg smør! Mitt opplegg hadde jeg klart for meg: på vanlige kaffeer og ølsjapper skulle det være en enkel sak å bli kvitt loddene. Ikke før hadde jeg holdt fram loddrullen, så ble jeg regelrett kasta ut av dørvakta eller serveringspersonalet. Det tok meg mange dager å få solgt en eneste rull, og det ble den første og siste loddrull jeg solgte.

Men jeg kan fortelle at avdøde Ernst Larsen klarte å få solgt hele 40 - førti loddruller.

Hver dag i middagspausen tok han en kopp kaffe i kjelleretasjen på Gamle Dampkjøkkenet. Med en stolt mine fortalte han følgende: I formiddag har jeg solgt 6 ruller.

-Din bløffmaker, svarte vi som satt og "hørte" på.

Rolig halte han opp av lomma seks 10-kroners sedler.

-Av disse er 6 kroner mine, resten, 54 kroner er foreningens.

-Men si oss, Ernst, hvordan har du klart dette?

Hemmelighetsfull og høytidelig reiste han seg, satte høyre hands tommeltott til pannen og resten av fingrene sprikende ut til oss andre.. Han ville med dette si at vi var noen fessom ikke hadde noe omløp i hue.

Hvilken framgangsmåte han hadde brukt fikk vi vite da lodd-salget var slutt. I stedet for å selge et og et lodd, oppsøkte han direktører og disponenter og andre høye herrer, halte fram en loddrull, satte høyre pekefinger i øret for å fortelle at han var döv. Så pekte han på loddene der det sto om formålet.

På den måten ble han kvitt en hel rull på null komma niks. Slik framgangsmåte kan ikke vi bruke i dag. Ja det var i de dager!!

Redaktøren.

Sekretærens bemerkning: JO, FRAMGANGSMÅTEN ER BRUKBAR ENNÅ!!

SALGSBAROMETERET FOR OSLO

=====

Pr 15.juni har kassereren notert følgende innbetalinger:

Bjørn Thornes	22	bøker
Gunnar Vatn	16	"
Lauritz Lorentzen	6	"
Ole Rogstad	6	"
Magnhild Eriksen	5	"
Olaf Skoglund	5	"

Bjørn topper altså listen vår. Han har ofret kveld etter kveld ved å stå ved lotteribilen på torget, eller han har tatt bilen med til en annen salgsplass en og annen gang. T. eks. Lillestrøm. Gunnar Vatn må få en spesiell takk for sin innsats. Såvidt jeg skjønner har han vært flink til å utnytte sine bekjentskaper, men det tar tid det også, og Gunnar har mye å gjøre hjemme som han da må ta igjen.

Lauritz er pensjonist og hagedyrker. Noen kvelder lot han rive og spade ligge og gikk rundt i nabolaget på Nordstrand med loddøkene. Resultat 6 bøker solgt! Noe å tenke på for andre!

Hvilke knep eller hvilket system Ole Rogstad har brukt vet jeg ikke. Kanskje passer han bare på alltid å ha loddene med seg, og ikke forsømme noen anledning til å by dem fram. Også noe å legge seg på minne for andre!!

Jeg er spent på hvordan barometeret ser ut neste gang SE HER kommer ut. (like etter ferien). Vi skal ta med alle som har solgt 5 bøker eller mer. Vi skal også sette opp flere premier til de flinkeste selgerne.

Gjør hva du kan for lotteriet du også!!!
Hjelp lotteriet!!!! -----Lotteriet hjelper oss.

Aksjonslederen.

M E R K E D A G E R.

=====

Josef Hovden, Langhus st. fyller 50 år 26.juni.

Jacob Stagrim, Trondheimsveien 102 c, Oslo 5 50 år 3.juli

Ruth Karlsen W. Thranesgt. 4 II Oslo 1 50 år 19.juli

Helene Tråseth, Theresev. 33 b Oslo 3 75 år 6.august

Margit Larsson, Fredensborgveien. 13 opg. c 75 år 11.august

Hildur Brændholen, Tvetenveien 15 Oslo 6 60 år 13.august

Gulborg Flinskau, Grevlingveien 29 d Oslo 5 60 år 28.juli

VI GRATULERER ALLE MED ÅREMÅLSDAGEN!!!

Til deg som røyker:

Sigarett-røyking har ikke bare en mistenkelig forbindelse med lungekreft, men volder også hjarteatak, kronisk bronkitt, lungeinnflamasjon og influensa, opplyste dr. Cuyler Hammond i et foredrag for lungespesialister nylig. Dr. Hammond sa at han var kommet til dette resultat etter at han i en måned hadde undersøkt 242 pasienter på et sykehus i New Jersey. Alle røykere blant de undersøkte pasientene hadde svake lunger, og de var dessuten mottagekige for brystsykdommer. Dr. Hammond blir ansett for å være spesialist på kreftforskning.

Intervju med kapellan Torodd Evjen Olsen.

Jeg hadde lovt meg selv at: til SE HERs juninummer skal jeg ha et intervju med Evjen Olsen. Fra tidligere vet jeg at det er håpløst å treffe døveprestene hjemme. Alle dere vet jo at døveprestene ofte er på reisefoø, men denne gangen var redaktøren heldig.

Det hadde seg slik at jeg fikk besøk av Evjen Olsen l. pinedag. Han ville gjerne holde gudstjeneste ute på "Skaug" dagen etter, men da han ikke hadde fått anledning til å gi beskjed om sin ankomst, og da han må kjøre forbi der jeg nå bor, stakk han likegodt innom meg på vei til gudstjenesten i De døves kirke. Han visste at jeg sitter i feriehjemmets styre og tenkte kanskje som så: hvorfor ikke høre med Bjelland om det gikk an å komme uanmeldt?

Vel-han fikk naturligvis beskjed om at han og hans familie til enhver tid var velkommen derute, og så avtalte vi at han skulle hente meg ved 9-tida neste dag.

På slaget 9 ringte han på og kona og jeg sto klar til å følge med. "Nå har jeg deg i mitt garn", tenkte jeg og sa så forsiktig som mulig at nå ville jeg ha et intervju med ham til SE HER.

Etter vel en times kjøring var vi framme.

-Satt du Torodd, med hjertet i halsen under hele kjøreturen siden du trodde du kom uanmeldt?

Alf Olsen kom ned til oss og ønsket Torodd hjertelig velkommen, og syntes det var hyggelig at han tok turen ut til oss.

-Falt det en sten fra ditt hjerte, Torodd?

Han Alf fortalte oss at det hadde vært hele 70 besøkende derute, en del var reist hjem. Ikke noe rart i at det var så godt besøk derute, vi hadde det fineste vær som har vært på år og dag.

Etter gudstjenesten lot jeg ham ikke forsvinne fra meg, og her har dere det opplysninger jeg så og si halte ut av ham:

Født i Kina i 1929. Bodde der til han var 15 år, og så et år i India.

Hans far er nå misjonslege i Tanzania (Afrika). 16 år gammel reiste han til Norge og bosatte seg i Stavanger. Etter at han var ferdig med sine studier og skulle søke seg et embete, henvendte han seg

til biskop Birkeli for å høre hvilke kall som var ledig i Stavanger.

-Første hjelpeprest-stilling i Kampen småkirke (vel å merke i Stavanger), og hjelpeprest i bistilling for døve i samme by.

-Jeg visste ikke hva det var å holde gudstjeneste for døve, hadde aldri overværet en døve-gudstjeneste, og heller aldri snakket med noen døve.

-Dere vet hva jeg valgte. (begge to)

Tegnene lærte jeg høsten og vinteren 1961 av pastor Hammer.

-Syns du det var vanskelig å lære tegn?

-Både ja og nei. Men det verste var å huske de viktigste tegnuttrykk.

Når det gjelder tegn kan en skille mellom kirkelige tegn og de vanlige tegn som de døve bruker i alminnelighet, og de siste lærte jeg av Gabriel Rafoss.

Ble så innsatt som hjelpeprest i bistilling for døve i Stavanger 13. januar 1962 av pastor Conrad Bonnevie Svendsen.

-Var du nervøs?

-Det var det ikke fritt for, men det gikk bra skulle jeg anta.

Hadde den stillingen et års tid, men måtte si den fra meg da det viste seg at hjelpeprest-stillingen i Kampen småkirke tok meget av min tid. Da kapellan-stillingen for døve i Oslo ble bekjentgjort ledig, søkte jeg og fikk den, da det bare var jeg som hadde søkt på den. Jeg kom så å si til et fremmed sted, hadde ikke så mange kjente i Oslo. I Stavanger derimot, der jeg bodde like i nærheten av misjons-skolen, der kjente alle hverandre. Ble innsatt i nin nåværende stilling 1. juli 1964, og har nå virket har snart 1 år.

I fjor ble det meg fortalt at den nye presten vi skulle få kunne lite eller intet tegn. Jeg svarte da at vi fikk vente og se.

Stor var overraskelsen hos de ca 80 deltakere på Skaug 14. juni 1964, da du, Evjen Olsen, sammen med Bonnevie Svendsen besøkte oss i anledning Skaugs 30-års-jubileum. Da holdt du en tale til oss før B. Svendsen begynte gudstjenesten.

